Fedezco Actac.

Nic sinesten dut fielqui, Jesu Christo nere Jauna, zure hon izate ecin faltatuaz, Eliza Saindu Catolicoac sinesten, eta confesatcendu-en hura, gucia, eta beressiqui sienesten, eta aitorcendut Trinitate Sainduco Misterioa, Aita, Semea, eta Espiritu Saindua, irur Presuna distintoac, eta equiazco Jainco bacar-bat infinituqui hona, iaquinduria, poderosoa, gauza gucien astea, eta acabanza, eta presu-na bacochean dela Jaincotasun bat bera, adi-mentu bat berarequin, vorondate bat berareqn, bardintasun choil perfectarequin, iaquinduri-a, ñehurri gavetasun, eta hon izatearequin.

Sinesten dut eta aitorcen Jesu Christo nere Jauna, Jainco iriciaren Seme bacarra zarela, Trinitate Sainduco bigarren presuna, eta Gui-zon equincinela Virgina Maria Sainduaren sabel sacratuan. Eta halaber sinesten dut Jainco equiazcoa zarela, eta Guizon equiazco-a, bi naturaleza edo izaira presuna batean,

R. 3A 137

eta presuna bat bi naturaleza edo izaireran, baitira hauc Jaincozcoa, eta Guizonezcoa. Eta bada nic, naiz izan becatari miserable bat, aitorcen zaitut mundu guciaren aitzinean, ez nazazu uca zuc nere Jesus eztia zure Aita eternoaren aitzinean nere hiltceco orduan.

Sinesten dut, Jauna, nere eta berce becatarien erremediatceco, iautsi cinela Ceruetic lurrera, eta milagrosqui Espiritu Sainduaren obraz eta virtutez guizon eguin cinela Virgina Sainduaren sabel sacratuan, eta han egon cinela bederatzi illabetez aurchoa, hilcorra, eta pairacorra, errecibitcen cinuela-ric Andre Soberana hunen ganic aragui guizonezcoa, eta ianaria edo alimentua, hunen eztitasunera helcen naiz confiatuqui, errecibi dezan piadosqui nere arima mundu huntaric atheratcen denean.

Sinesten dut eta aitorcen, Jesu Christo nere Jauna, zitaz, eta berce becatariez pairatu cinituela azoteac, tuac, beharondocoac, eta escarnioac, eta Pilatosen sentenciaz t-

-zancinela condenatua Guciarecco heriotcera? celaric hau laidagarriena, eta dolorosena; eta harran ezarria Calvarioco mendian, bi lapurren artean nahastaria eta gaizqui eguillea bezala, eta han arzain ona bezala hilcinen ardien gatic, eta izan cinen ehorcia, eta piztu cinen irugarren egunean, eta igan cinen Cerueraтa Virgina Santissimaren ganic artu cinuen aragui berarequin; eta etorrico zarela hilen, eta vicien juzgatcera.

O Jesus maitagarria! Cer oguen cinuen hunela tratatua izateco? Cer eguin cinuen hunela condenatua izateco? Cein cen zure becatua? Cein zure oguena? Cein zure heriotcearen causa? Ni, ni, Jauna, naiz zure dolorearen zauria, ni naiz zure penaren causa, ni zure oñaceen mereci-zallea. O Sentencia mirešgarria! O misterio ecin comprenitua! Gaistoac becatu eguitendu, eta justua da castigatua. Gaistoac ofenditcendu, eta justua da condenatua. Gaistoac merešsi duen pena; justuac, onac

pairatcendu: esclavoaren zorra jabeac pagatcendu: Guizonaren oguenaz Jaincoa hiltcenda.

O Aita Eternoa! O nere maitatzalle maitagarria! Posible da nereganaco amodioac obligazaitzaquela zure semea bialcera nere erremediatceco? Ai ene Jaincoa! Cer dembora asquico dut zure onequin andi hau ogarceco? Cer mihi aguerceco? Cer vorondate pagaceco? Nolaco amodioarequin, nere hon beriçoa, hiardetsicodiot zure amodio inugagave humi? Alegratcen nahiz nere Jaincoa, zu nere Jaincoa izanaz, eta maitatu nahicinduzquet neror baño guehiago, bada zuc maiteago nauzu ni, guciac zu maite zaituogun baño.

O nere Jesus eztia! Cein maitagarria eguiten zaituen nitaz sufritucinuen heriotceac nere erospeneco obran! Hunec bacarrac escatcendu nere amodio gucia: hunec deitcen nahu estiqui, hunec beharcen nahu iusticiaz, hunec estutcen nahu, zu nehiurtiric

zave maitatcera. O Caridadearen gaindia! O humildadearen prodigioa! O misericordiaren andia! O bon izate ecin comprenituaren ondalecea! Eman biezat, Jauna, zure amodioac vicia, bada nereganaco amodioac emanzarzun heriotcea. Otoizten zaitut humilqui nere eroste piadosoa, eman diezadazun gracia, hil nadien zure legue Sainduan, cein professatcen baitut bihotz guciz. Eta bada içan ciren Gurutceco zur preciosorra Ceruco ontasun andienac niri emateco, eta lurreco bihotz guciac zureganatceco: eramanzazu nere biotza zure ondoric, izan nadien hala araguian nola espirituan itzatua zur haren precioso eta estimagarrian, eta ezdezadan berceric maita zu baicen ene Jaincoa.

Contricionezco Acten bacariztea.

Etzaitecila oroitu, ene Jainco ezria, nereganic errecibituditutzun irainez, eta barcacitzu nere oguenac, zu zarenagatic, eta hunela ezda izanen nerebaitan atsecaberic emandiezaquetzun gauzaric; cerea seguer baita, Jauna,

damududala, eusteaz nere baitan oguen cusuric.

Ea, Jainco eztia, eznazazu bota zure aitcinetic, eznazazu equen zure gracia-tic, nere becatuec merezi hagatic, aicitic zure bihotz beraren aravera, urricalzaite nitaz, lauda zaitzadan, eta betiotz cantadet-zadan zure misericordiac.

Vequira nazazu, Jauna, misericor-diazco veguiequin, eta erzaitecila hoantu be-rant eldunaicela zure gana, bada ezda be-rant eldu, Magdalena bezala ahaspescatu-ric zure hoin Sainduetan, urriquituric zu ofenditiuaz, bere becatuen barcamendua vi-hotceco nigarrequin galderecen duena.

Horai, Jauna, zure hoin Saindueran naducazularic, haren confianza andia dut zure baitan, non ezbainaiz aldaratuco hau-taric, zuc nere becatuac barcatu artaraño ceren segur bainaiz nere arimaren osa-sun eguiazcoa dagoela zure hoin nere amo-dioz zaurituetan.

Hahandicitzu, Jauna, nere gazte-

-tasuneco becatuac, ezta ere oroitu nere gais-
-taqueriez, eta ignoranciez; badaquidala zu-
-re misericordia andia, ceren pobre erremesa
bainaiz, eta ecin paga baitezaquet zor zaitu-
-dana.

Eguia da, nere Jaincoa, eta ezdut
ucatcen munduco criaturaric gaistoena nai-
-cela, bada eldu nahiz zuregana, asseric de-
-monioa cerbitzatceaz, eta ezdareque caus,
nore ofenditu zaituen nic adina, haren berce
beneficio zure escu beratcheraric errecibitu
ondean: halaric ere esperatcendut barca-
-tuco dazutazula, ceren eldu bainaiz nere culpez
urriquituric, eta ezaguturic ezdela aitzina-
-menduric zure baitan baicen; beraz Jaun
beratcha errecivi nazazu horai, eta eznaza-
-zu desampara.

Badacusat, Jauna, iustuqui asserre-
-tua zaudela nere contra, ceren nere vicico e-
-gunac idatu baititut zure ofenditceen, em-
-pleatu behar nituelaric guciac zure maitat-
-ceen, eta cervitzatceen: bañan hai ene! haren
berce gaistaqueria eguintudalaric zure

presencia Saindutzuan cer izanen da nitaz? Na eznahiz aasartaracen berce Publicano bat-bezala veguiac Cerurat alchatacera. Non gordetuco nahiz zure aserreduraren aitcinean, eta norat hies eguinen dut zure gana baicen, zarelaric zu nere hies lecu bacarra, eta amparoa. Bañan hai ene! Cer eguinen dut nic becatari miserable eta dohacabeac zu-re baquetceco, eta zuc ni zure gracian er-recivitceco? Erregatuco ditut, Jauna, zure hoin sainduac nere trihotceco nigarrequin, eta besarcatuco ditut milla aldiz, eta bada preciatcen zara misericordiaren aita iza-teaz, usatcitzu nerequin: eznadiela equen ni zure presencia Saindutzutic, nondic harenberce atera baitira barcatuac, bada hobere guciago irabacico duzu ni salvatcean, condenatcean baño.

Eztdaquit, Jauna, eguin ote dudan lan honic, equenez berhea naiz, eta mercimenduric gabe cer alegatu, zureez valiatcen nahiz, nere Jesus eztia, ecen haue

infinituqui valiosac direlaric, hautan dago
nere esperanzaren sostengua.

Ez ote zara zu, nere Redempto-
rea, Jaun bihotz berà hura, zure miseri
cordia haren liberalqui aguertu cinuena
Evangelioco emaztêqui becatariarequin,
erratenciniolaric, barcatcen zaizcio, anitz
becatu, ceren anitz maitatu zuen? Eztuna
bada berce becatari andibat non datorren
zure hitzaren hieslecura nigar anitzequin,
eta hare baño becatu gueiagorequin; eta ez
badu ere nigarric zure hoin sacratuen-
garbitceco; Zuc, ene Jesus, issuri duzu zu-
re odol preciosoa munduco becatu gucien
garbitceco.

Becatu eguindut Jauna zure
contra, meresi duzularic ñehurriric gave
maitatua izatea; itsasoco legarrac baño, gu-
iago dira nere becatuac. Ai ene! nola
ausartatu nahiz zure asserretcera ene Jaun-
coa, haren maitagarria zarelaric? Cer ez-
nuque emanen, ezbanu ofenditu haren Ja-
un

un maitagarria! Damu du, Jesus eztia, nere esquergaiztasunaz, damut milla eta milla aldiz zu iraindu az; eta nahi nuque lehenago zaticatu balitzait bihotza, zuri atsecaberic ttipiena eman baño; gogartcendut firmequi becaturic gueiago ez eguitea, viciac eternidade osobatez iraun behar balaucat ere.

O Jainco eta Jaun hona! Nola daiteque oroitcea ofenditu zaitudan guciez, nere bihotza penez, eta minez zatitu gabe? Eta, Jaun eztia, urrical zaite nitaz, baldani urriquitua nago nere oguenez, hauc zure contra ofensac izanez, eznadiela egon instante bat gueiago zure desgracian.

Damu dut, ene Jaincoa, nere bihotz guciz zu ofendituaz, ez infernuaren beldurrez, ez ceruaren irabaciaz, baicic soilqui zu zarena izanez, eta ceren maite zaitudan gauza guciac baño gueiago; gogarcendut zure graciarequin ez zaitudala gueiago iraincuco, eta confesatuco nahicela diligencia, eta cuidade guciarequin, hortaraco escatcendatzut humilqui zure lagunza, eta arguia

nere becatuac ezagutceco, eta badut uste e-
manendarazula, eta barcatuco daztatzula zu-
-re Pasione Saïnduaren merecimenduez, eta
zure Ama vihotz beraren, eta nere ararteco
bacarraren otoitcez.

O ene Jaincoa, milla vici banitu-
guciac emanentzaquie zu ez ofenditceagatic; eta
nahiago nuque ezbanitz sortu, ecen ez eguin
oguenic ttipiena zure contra, zarelaric nere
Jaue soberanoa, Jauna, eta Erreguea icara-
-harazten duena, eta meressi duzuna crea-
-tura gucien amodioa, beldurtasuna, eta erre-
-verencia.

Ecmen, ene Jaincoa, zauri nazazu,
ebaqui nazazu, erre nazazu, bericotz urri-
-calceecotan nitaz; ecen haren andia da nere
becatuez dudan dolorea eta mina, non na-
-hi bainuque neronen borrero izan, men-
-decatceco zure contra eguin ditudan irainez.

O nere Erostea! Ikusten bazaitut ere
haren asserre, eta iusticiero, halaric ere ez-
-dut etsitcen, ceren zu baitzara misericordi-

-en

en lece zola gavia, zuregana bihurcen den gaizqui eguillearendaco. Confianza hunequin helcen nahiz, Jauna, nere oguenen dolore, eta urriquiarequin, iaquinic zure beras-tasunac esperacen nauela barcarceco, eta santificarceco, ahal pecatutic escacen badar-zut misericordia, Magdalenac bezala.

Damu dut ene ariman, Jauna, zu agraviatuaz, edo iraindua harenbercealdiz nere gaiztaquerriequin, hertaz dut pena nere bihotzean, eta pena hau nahi nuque haren andia balitz, non huren indarrez hil ba-nendi, eta hori ailqui zu ofendituaz.

O Jesus maitagarria! O arimen maitarzallea! harembercee mairedazunaz gueroz nerea, ceren creatucinuen zure an-zara, eta eresi zure odolarequin, ozorizten-dut humilqui zure Magestadea, diña-zaitecin nere oguen guciac borrarcea, izan ezdadien nere baitan harenberce gaitz-esten duzun mancharic.

O nere luquen arimabat haren-garvia, behinere manchatua izan ezdena!

Bañan manchatua dagoenaz gueroz nere gaistaqueriez, eta itsustua nere oguenez, ethorcen nahiz zure gana, urriquituric hec eguinaz, guelditeco elurra bezain ššuri zure Gracia Jaincozcoaren iturri edin agortuan.

Maitatcendut, Jauna, nere entraña gucie-quin, eta indarrequin, arima, vihotz, eta viciarequin zure hon izate azquengabeaz, ceren zu baitzara arras maitagarria.

Onguí liteque nere Maistru ertia ezbanitz behin ere aldaratu zure manamendu Jaincozcoen videric! Onguí liteque bethi eguin banu zure vorondate Saindua! Ea, nere Jesus dulcea, barcatcitzu nere gaztera-sunèco ignoranciac, utsac, eta flaquezac, eta urricaltzaite becatari dohacabe hunaz, cein bere becatuez urriquituric suspiriòz baitago zure gana. Eta bada Jaincoaren bildotsa zara, munduco becatuac quencentu-zuna; borra eta quencitzu, Jaun beratcha, nere becatuac, izan arren anitz, eta astunac zure odol preciosoarequin.

Becatu eguindut, Jauna, becatu e-

quindut

equindut! Cer descargu emandiezaquezut nere vici gaistoaz? Ai ene Jaincoa! eznaiz ausartatcen iarcera zure aitcinean, izanez nere oguenac anitz, eta astunac. Eta iarcen-tenaiz ere zure aitcinean, da ceren Isaias Profetaren medioz erraten daruzun: Ni nahiz nere hon izatez zure becatuac borrat-cen tudana, eta hetaz gueiago oroituco ez-naicena. Eta confianza hunequin aguer-cen nahiz zure Magestadearen aitcinean, barcadiezadazun garic nere becatuac zu-re hitz eternalaren aravera, eta hetaz gueiago oroit ezzaitecin.

Ya icusten dut, Jauna, ofenditu-zaitudala grapequi, baňan horiaz dut da-mu eta dolore hahal bezambat, eta hareguei-iago berce dolore berribat damu gueiago ez izanaz. Hemendic aitcina ezzaitut gue-iago ofendituco, ezdut eguinen becatu gueia-goc: arcen dut vorondate firmebat ezdar-zudala emanen atsecaberic den gutiena, eta guardatuco tudala fielqui zure legue saindua, eta manamenduac.

O nore ezbalu eguin becaturic! O nore desegu in lezaquen munduco atseguintasun falso, eta despreciagarrien eraspena, Jaincoaren gracia eta amodioagatic! Eman nezaque milla aldiz nere vicia, eta munduan den gucia ezbanu ofenditu Jaincobat haren maitagarria.

Vrricalzate nitaz, ene Jaincoa, eta ezdiezadazu evaqui viciaren haria, eta eznazazu deitu iuiciora nere egunen ondorenean, bañan emandiezadazu epea nere becatuez nigar, eta penitencia eguin artaraño. Eta bada ezduzu nahi becatariaren heriotcea, baicic gure arimen salvacionea; ([redacted]) aitordiezadazu nere gaistaqueria gucien eguiazco damu, eta nigarrac, beraiss dadien nere viotceco gogortasuna, eta ardiets dezadan zure vihotz beratic nere ogenen barcamendua.

Acidarztua nago; ene Jaincoa, behinere zu ez ofendiceera, berealadanic eguinadaucat

proposiту firme bat hies equiteco zuri ~~at~~ atseccaberic batere ez ematecó, zure gogoraco obretan empleatceco, eta nere leheneco be-catuen satisfacionetan: Ofreitcen daitzut zure heriotce gucizSaindua, eta nahidut bici luzaro, soilqui nere becatuez peniten-cia equiteco, bañan nola nahi den prest na-hiz zure Borondate Sainduaren cumplit-cera. Zure escuetan ezartcendut nere bi-cia, uzten nere borondatea, eta nahidut alde guciz equindadien zure borondatea.

Ai Jauna! Cembat damu dudan zu ofenditcuaz! Ez balitz haren laburra nere becatuez nigar equiteco gueldircen zaidan dembora! Aitorcen balaitazu nere gaistaqueriez penitencia rigorosbat equiteco epea! Cein ciñez equinen nuquen ene Jain-coa!

Damu dut Jauna haren gaizqui empleatcuaz dembora vanidadearen ondonic. Damu dut zure manamendu Sainduac autsiaz, eta zure borondate sainduric ur-runduaz, eta damu dut ceren ezdudan

damu gueiago. Gaitz esteritua eta madari-
-caicen nere macur, eta gaistaqueria guciac,
eta guciez dut damu zure hon izate az-
-quen gavearen contra izanez.

Eritasun huntan pasatcen ditudan
pena eta ansia guciac ofreitcen ditut, ene
Jaincoa, nere becatuen penitencian, eta he-
-quen satisfacioneetan izan bedi nere heri-
-otcea, cein artcendut gogotic orai; eta nohiz
ere zuc naiduqun, eta zureari unitcendut
delaric han valiosa, ecen harequin erreme-
-diatuacinuen mundu gucia.

Ytzultcen nahiz zure honetara, nere
Jesus guciz eztia, urriquituric, eta damu-
-turic, ecen ezdatequena da neretzat zu
gave egotea, erosi ninduzularic zure vicia-
-ren costuz. Eta bada, Jaun guciz hona,
urricaltzaite nitaz, quenzazu zure ahur-
-requia nere becatuetaric, baña ez neregana-
-tic ni zure ichura izanez, eta deseguin be-
za zure odol preciosoac, nere oguenec ne-
-re ariman utcizuten malicia.

Barcadietzadazu, Jauna, zure contra equinditudan oguenac, bada icusten duzu nere vicico egunac direla ezdeusac, laburrac, eta laster iragaiten direnac; eta nere oguenac direlaric ceruco izarrac baño gueiago, guti dira nere egunac penitencia eguiteco. Eta ceren onguii baitaquit ezduzula nahi nere perdicionea edo galera, arren ene Jaincoa, emandiezadazu nere oguenez nigar eguiteco epea, bada ezda haren tipia zu ofenditu naz dudan dolorea, eztacre barcatuco dauztatzulaco confianza, edo usteguida. Veraz, Jaun bihotzberá, itzulzaite graciaz vicitcera nere ariman, ecen hilciken gururtce batean niri emateco vicia eta zure gloria.

Manchatua nago, ene Jaincoa, zure contra equinditudan oguenez, oguen lecebat nahiz, eta heraz merezi dut equindezazun infernu berribat nere tormentatzeco: baña zure oñetan daducazunaz gueroz munduco mortuetan harembertce urtez galdua egondén ardia, eta horai zuri misericordia esque dagoena, othoi eztaiteeila sartu harequin

contuetan; aicinic arzai hona bezala barca-
-diezozu bere utsac, gueiago amelca ezdadien
bicioetan, eta eror ezdadien etsaien atzaparre-
tan. O Jaun Soberanoa! Nola aguernahi-
-teque zure aicinerat harenberce ofenditu-
zaitudalaric? O cein egoiu erran diezadaque-
-quezu: Munduari eta Demonioari cerbit-
zatu dabezuna, alocairuaren esque zohaz he-
-quengana. Aitorcendut, ene Jaincoa, ezna-
-hicela zure aicinean jarceco dina, nere cul-
-pez nahicela icatza baño beltzago, eta itsusia-
-go, eta erdi errea nagoela nere pasioneen
suharequin: halaric ere haren andia iza-
-nez zure misericordia, bihurcen nahiz zu-
-regana urriquituric, barcadiezadatzun nere
culpac, eta zure odol preciosoaren itsas go-
-rrian ithodiezadatzun. Eta Jaun beratcha
garbinazazu, eta zurinazazu zure gracia-
-ren urviciarequin, eta harequin hilzazu
errerecen nahiuen sucha, Contua ematece eguneon,
nean, zure misericordiac errecibi nazan,
eta zure Justiciac emandiezadan Coroa.

Erran diezadazu o nere Jesus hona! Etcinuen isuri zure zañ sanduetaraco odo-la, ni hartaz prochatceco? Bada hala de-naz queroz, zuhetara noha, castigaeznaza-zun nere culpec merezi bezala; eta bada zara mercaduria haren valiosa, eta ni ardi galdua, arnazazu o arzain hona, eta ezar-nazazu berceac daudun espiltean.

Becatu eguindut Jauna, Ceruaren con-tra, eta zure ceroren aitcinean; aitorcen-dut berce hume galdu bat naicela, eta ez-dudala merezi Semearen icena, ofenditu-zaitudalaric haren lotsa gave, eta amola gave. Bañan zuc ene Jaincoa, ezduzu utci aitaren izaira, eta cembatenaz ere guriago merezidu-dan zu urricaltasuna, hambatenaz gueiago aduertuco da zure vihotzberatasuna urrical-ceaz becatari miserable, eta erromes huntaz.

Urricalzaite nitaz Jauna, eta eznazazu bota zure hoñetaric tristezaz betheric; ce-ren zuc uzten banauzu zure desgracian, eta etsaiegan, norat goan nahi zeque? Zuc

nere Aita zarelaric erssten badarazu athea;
nor deituco dut? eta nore edequico daut?
Eta nere Aita guciz maitagarria, recibizazu
seme galdu hau, cein heldu baita soñecoac
porrocaturic, eta ez zure semea bezala, equen-
diezadazu soñeco zahar hau, eta emandieza-
daazu zurea.
Zu zara, Jaun bihotz beracha;
nere Aita, zure Seme bacarra emmendatu-
cinuena, colpatua izateco guizonen becatuac
garic: haren icenean othoi indazu gracia-
ren soñecoa, eta baquezco besarca, eta ezar-
zazu nere escuetan espoz erastuna. Eguia
da ezdudala meressi, baiñan meressi du Jesu
Christo zure Semeac: haren merecimenduac,
edo oneaiac nereac dira; heraz valiarcen
nahiz nere honeraco, eta defensaraco.

Gogarpeac, eta othoitzac Ainguru Zainzalleari.

Trinitate guciz Sainduaren icenean, Ai-
taren, Semearen, eta Espiritu Sainduarene-
an gogarpecendut edo protestacen O nere
Ainguru escudarzallea, hilcen nahicela-

Sainduac hilciren Fede Catholico, Aposto-
-lico, eta Erromacoan.

Gogarpecendut nere Ainguerua, zure amparuarequin, eta Jaincoaren graciaren lagunzarequin hilcen naicela, flacatu gave Esperanzan, eta dudatu gave Fedean: Confesarcendut nere becatuen gravedadeac, eta numeroac eznauhela desalaircen, iaquinic lazqui andiagoa dela nere Salvarzallearen, eta ereslearen misericordia.

Gogarpecendut, baldin nere arimaren flaquezaz, eta nohon Juicio, eta Tribunale haren beldurgarriaz, eta etsaiaren tentacionez, eta nere [redacted] arrazoñaren eta discursoaren flaquezaz, nic (Jaincoac permiti ezdezala) dudaicen banu Fedean eta Esperanzan: horci oroitzapen honean nagolaric revocatcen edo quedeicatcen dut, eta desequiten, Jaincoaren vorondateari arras menpetcen natzaidlaric:

Gogarpetcen dut Jaicoaren misericordiaz emarenzaiola becatari urriquitu-
-ari

-ari, eta Confesatuari becatuen barcamendua. Eta nic deseiatcen eta escatcen dut Jesu Christo nere Jaunaren heriotce garratzaz, eta Gurutcean isurrizuen bere odolaren virtutez, eta Virgina guciz Sainduaren [redacted] othoitcez eta merecimenduez, eta Ainguerru gucienez, eta berce gañeraco Saindu gucienez.

Gogarpe hauquin, Ainguerru Saindua, uzten dut nere arimaren testamentutzat, nere azquen vorondare hau, eta halaver deseiatcen dut, escatcen, eta othoizten, ardiesdiecedazun Jesu Christoc Gurutcean nitaz izanzuen aurpegui nigarbarri, eta suspirio dolorosetaric bat; eta halaver Andre Virgina Mariac Gurutceairen oñean padecitucituen nigar eta suspirio garratz, eta ahurpegui, eta begui itzulce penagarrietaric bat. Othoitz eguizu nere Ainguerru Saindua, ni izan nadien barcamendua meresi izanduten hetaric bat; nic encomendatcen eta uzten dazut nere azquen ordu hau, harren izanzaitecin nere guidaria, nere zainzallea, nere arguia, eta nere defensa. Amen.

Hilcera urbil denean erraia.

Trance beldurgarri huntaraco baliatcen nahiz zure vihotzvegtaz O Aita eternoa eta Jesus zure Seme bacarrarenaz, eta Espiritu Sainduarenaz:

Jesu Christoren mereimenduez indazu ene Jaincoa ardies dezadan bederen zure erreinuco azquen lecua.

Orai Jauna deitcendut gueienic zure vihotzvera, ceren nere arimac padecitcen baitu premiaric andiena.

Berriz deitcen zaitut, ene Jaincoa, icusdezazun nere tipitasuna, eta ergaitasuna, eta socorri dezazun pobre premia duna.

Damu dut ene Jaincoa vihotz gucitic culpa mortal cembait eguinaz, choilqui zu izanez zarena:

Amparazazu ô Christo Jesus! zure baitan confiatcen duen criatura hau, ceintaz hilbaitcinen Guruce batean, eta ez bota zure esclavoen numerotic.

Ene Jauna, gucioc ezdeuseraric eguin, eta erosi gaituzuna, lagun nazazu ordu huntan, eta equendiezadazu herioteearen beldurra.

Zu, nere Jesus, Gurutzean [illegible] heriotze-
-aren tormentuetara ofrecitu cinena, erreciui-
-nazazu zure tribortzeêraren altzoan, bada har-
-taz valiatcen nahiz ordu hunetan.

Nigarrez nago, eta diadarca nere lehene-
-co culpez, ene Jesus eztia, zure contra o-
-fensac izanez, eta zuc niganaco izanduzun
amodioaz.

Escarcendiot zure misericordia az-
-quengarreari barcadietzadala, eta libradeza-
-la nere arima dragoñaren ahoric, ceinec
dequia baitauca ni iretsi nahiz.

Becatorien artean gaiztoena nahiz ai-
-tortcendut ene Jaincoa, bañan nere beca-
-tuac eztira tanta bat baicen, zure mise-
-ricordiaren itsasoaren vistan.

Aitorcendut Jauna hilcen naicela Ca-
-tholicoa bezala, sinestendudalaric firmequi
Fede Sainduac eta Elizama Sainduac si-
-nesteco manatcen nauhena.

Lagun zazazu, ò Virgina Saindua,
bada ezdut beree amparuric; veguira An-
-drea Jesu Christo zure Semeac hiraz isu-
-rizuen-

-tzaren [illegible] odola.

O Virgina Maria vihotzberà, nere hunetan izanbedi ordu hunetan zure seme maiteaaren odola, eta etzazula nahi izan haren misericordia aldaratzadien neregandic.

Zure gana eldu nahiz O Virgina vihotzberà eta Jaincoaren ama nere azquen agonia huntan, zuc ampara, libra, eta defendinazazu nere etsaietaric.

Esperatzendut Virgina Maria vihotzbera, zu nere alde zarelaric, betiroz cantatuco ditudala Jaunaren misericordiac.

Damutzaut ene Jaincoa zu ofenditzeaz choilqui zu izanez zarena, eta ceren maitezaitudan, eta erreverenciatzen gauza guzien gañetic. Norat ez nahiz zure gana baicen, O Jesus hona! errecivinazazu zure misericordiaren entrañac gatic, zure nigarrac, eta odola gatic. Veguira ò Aita eternoa zure Christo maiteàren aurpeguia, eta haren amodioz barcadietzadatzu nere becatu gucìac.

Zuregana vihurtcen naiz Redemptorea; vihurzaite zu neregana nere Esperanza: zu zara nere Jaincoa, nere Salvarzallea, eta nere laguntza.

O nere Jaincoa eta nere gauza gucíac aceratcen nauzunaz gueroz vici huntaric, eraman nazazu zure miseriardiac cantatuco ditudan lecura.

Nic maite zaituc ene Jaincoa, Ceruaren, lurraren, eta gauza gucien aitzinean, eta ezdut nahi bercéric zu izanic baicen.

O nore ezbalu egun becataric hunelaco Jaincoaren contra, nori zohar baitzaio amodio, eta errespetu gucia.

Eta ezcitecila orroitu Jauna nere lehengo urteez, aicitic desequineitzu nere becatuac zure zainetaric aceraciren ador zantequin.

O Virgina Maria vihotz berà: Hordu huntaraco escatu nauzun favore nere vici gucian: ezdiezadazula ucè, hil nadiela zure escuetan.

Zure oñetan ezarcendut nere arima, nere esperanza gozoa, eta zure escueran hiltcendut nere

nere arimaren eguiteco guçia.

Zu zara nere Jaincoa, nere Creatzallea, eta nere Redemptorea, eta ezda arima hunen berce iaveric zu baicen, erreciui nazazu zurea bezala zure amparuan.

Escarcen datzugu Jesu Christo nere Jauna zure Pasione, eta heriotceaz escriui nazazula predestinatuen liburuan, zure misericordia a-guerdadien gueiago nere baitan.

Erreciui zazu nere Jaincoa andi galdu hau, artzazu Seme prodigo hau, urricalzaire nitaz zure misericordia andiaren aravera.

Nere ezdeustasunaren eta miserien leceac deitcendu, ene Jaincoa, zure onizate, eta carida-dearen lece ondar gavea.

Haren andia da zure misericordien itsa-so zola gavea, non vicia equendu hatic ere, zure baitan esperatuco baitut.

Urricalzaire nitaz, Jauna, urricalzaire nitaz, cere zure baitan confiatcen baitu nere a-rimac.

Gauza bacar bat escatcendatzut, ene Jaincoa, eta da eznazazula castiga nere cul-pec mereci bezala, baicic beguira dezazula nor

-zaren.

Erreçivizazu nere arima, cein ucirenbai-tur zure misericordiaren escuetan, eta zure Glo-rian equiozu limosna Paravisuarequin.

Misericordia, Jauna, Misericordia, damu-dur vihotcez zure hon mugagacea ofendituaz.

Maria Graciaren ama, Misericordiaren ama, zuc zahin nazazu nere etsaiarengana, eta lagun nazazu nere heriotceco orduan.

Sinesten dut Jaincoan, esperatcen dut Ja-incoan, eta maitatcen dut Jaincoa, eta damu-dur haren ofendituaz, ceren den, dena.

O Trinitate guciz Saindua, Jainco bacar-bat, eta irur Presuna distintoac, cein confesat-cen, eta adoratcen baitut, urricalzaite zure Cre-atura hunaz.

Orai da misericordien dembora; eta horai aguerzazu, cein beracha zaren urri-quiturie helcendenaren baratceco.

Eia ene Jaincoa aguerzazu zure mi-sericordia zure baitan esperatcen duen be-catari miserable hunequin.

Maite zaitut, ene Jaincoa, gauza gucien gañetic: damudur Jauna zu ofendituaz.

Esperatcendut zure misericordietan azquen atseraño.

Jesus Jaincoa viciaren Semea urricalzaite nitaz: Becatu eguindut Jauna, becatu eguindut: nere honetan izanbedi nitaz isuricinuen odola.

O Jesus munduaren Salvatzallea! izanzaite neretaco Jesus.

O Virgina Maria Jaincoaren amà! oroitzaite nitaz.

O Jesus dulcea! O Maria dulcea eznazazuela desampara.

Zure escuetán Jauna encomendatcendut nere espiritua, nere azquen atsa.

Bendicⁿ de Habito de N.S.ª del C.

℣. Ostende nobis Domine misericordiã tuã.
℟. Et salutare tuum da nobis.
℣. Domine Deus virtutum converte nos.
℟. Et ostende faciẽ tuã, et salvi erimus.
℣. Domine exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat
℣. Dominus vobiscũ. ℟. Et cum Spiritu tuo.

Oremus

Suplicitur te Domine rogamus, ut super hunc Habitum (servi tui, vel famulæ tuæ) imponendum bene✠dictio tua benigna descendat, ut sit benedictus, atque Divina virtute procul pellantur hostium nostrorum visibilium, et invisibilium tela nequissima. Amen.

Oremus

Caput omnium fidelium Deus, et humani generis Salvator hunc habitũ quem propter tuum, tuæque Genitricis

Virginis Mariæ de monte Carmeli A?
amorē atque devotionem (servus tuus, vel famula tua) est delaturus dextera tua sanctificat ✠, et hoc quod per illum mistice datur intelligi, tua semper custodia corpori et animo servetur, et ad remunerationem perpetuam cum Sanctis omnibus felicissime perducatur. Qui vivis, et regnas in sæcula sæculorum. Amen.

Oremus. Creator, Conservator, et Salvator omnium, largitor humanæ salutis Deus, et dator gratiæ spiritualis, benedictionem ✠ tuam super hunc habitū immitte ut qui eum gestaverit, cœlesti virtute munitus, fidem integram, spem firmam, et Charitatem desideratam teneat, et â te numquam separari permittas. Qui vivis et regnas in sæcula sæculorum. Amen

Deinde aspergat habitum cum aqua benedicta dicendo. Asperges me hisopo et mundabor etc.